

Dr. John Videler

De domme willekeur van het beoordelingssysteem

In reactie op... Trudy Dehue: 'Alle boeken de wetenschap uit; om te beginnen die in het Nederlands'

De Academische Boekengids 25, februari 2001, pp. 16.

Geachte mevrouw Dehue, ik wil laten weten dat ik het hartgrondig met u eens ben. De ervaringen waarover u schrijft, kunnen nog worden aangevuld met enkele voorbeelden die de domme willekeur van het beoordelingssysteem onderstrepen.

Mijn groep werd in 1994 en in 1999 beoordeeld door VSNU visitatiecommissies. In de periode beoordeeld in 1994 waren vijf AIO's aan het werk, maar nog niet productief. Toch werd de publicatiescore gedeeld door het aantal wetenschappers in de groep. Mijn boek *Fish Swimming* dat in 1993 bij Chapman & Hall (London) verscheen, telde niet mee en ook de verwijzingen ernaar niet. (Het is een standaardwerk over dat onderwerp.)

Nog vreemder werd omgesprongen met verwijzingen naar artikelen in wetenschappelijke tijdschriften. Een artikel in een tijdschrift met een hoge impact factor kan een lage score opleveren wanneer de verwijzingen ernaar lager zijn dan gemiddeld. Ik had een stuk over zwemprestaties van dolfijnen in het *Journal of Experimental Biology*. Het CWTS verwachtte op basis van het gemiddelde van dat tijdschrift veertig citaties in de eerste vier jaar na het verschijnen. Het waren er slechts zes. De impact factor werd daarop door 6.7 gedeeld. Ik kon aantonen dat er in de betreffende vier jaar slechts zes stukken over het zwemmen bij dolfijnen waren verschenen en dat mijn citatiescore dus 100% was. Het mocht niet baten.

Afgelopen jaar werden we *excellent* bevonden, en dat terwijl mijn Nederlandstalige boek *Bidden voor de kost* (over vliegen van de torenvalk) niet meetelde. De hoge score ontstond doordat de AIO's inmiddels vertrokken waren naar postdoc-plaatsen elders. Publicaties over hun onderzoek hier blijven nog even verschijnen maar de personen tellen niet meer mee bij het aantal medewerkers.

De methoden die het CWTS gebruikt zijn onwetenschappelijk en we zouden ze ons niet moeten laten aanleunen. Wat kunnen we er tegen doen behalve onze gal spuwen? Ik ben benieuwd of de VSNU reageert op uw stuk.

'Alle boeken de wetenschap uit; om te beginnen die in het Nederlands', **Trudy Dehue**

Dr. John J. Videler is hoogleraar of Evolutionary Biomechanics aan de Universiteit Leiden en universitair hoofddocent Marinebiologie aan de Rijksuniversiteit Groningen.